

Při významném životním jubileu je nezbytné si alespoň trochu zavzpomínat. Rudolfa Havla jsem osobně poznal před pětadvaceti lety, když jako vědecký tajemník mě přijímal do Ústavu pro českou literaturu. Při pohledu na můj dotazník lehce zalkal, jako že jemu je už pětadvaceticet a já že jsem o více než osm let mladší. Když však krátce nato hrál náš ústav fotbalové utkání, nastoupil štíhlý a svěží Havel v nezbytné modré radiovce do branky a já stál jen za bariérou.

To ovšem nebylo v našem společném působení v ústavu to hlavní. Když prof. Jan Mukařovský dal souhlas ke vzniku Kabinetu pro studium českého divadla, byl to právě Rudolf Havel, kdo vše ostatní - a bylo toho hodně - prakticky a organizačně zajistil; náramně nám tehdy pomáhal. Zasloužil se tedy nejen o literární vědu, ale i o vědu divadelní. Za to upřímně díky Rudolfu Havlovi.

Vladimír Procházka